

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11CoP/192/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4424200223
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 06. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Silvia Hýbelová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2025:4424200223.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Silvie Hýbelovej a členov Mgr. Fedora Benku a Mgr. Kataríny Arnouldovej, v právnej veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XXX/X, D., zastúpený kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Zámky, dieťa rodičov: matka E. F., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom, C. XXX/X, D., zastúpená splnomocnencom: Advokátska kancelária Timoranská & Štofková s.r.o., IČO 36 813 401, so sídlom Pribinova 9, Nové Zámky, a otec A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D. XXXX/XX, D., zastúpený splnomocnencom: Advokátska kancelária JUDr. Ladislav Magyerka, s.r.o., IČO 36 857 751, so sídlom Ernestova bašta 2, Nové Zámky, o zmenu úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 20. augusta 2024, č.k. 16P/4/2024-232, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.
- II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie rozsudkom napadnutým odvolaním návrh otca zamietol (výrok I.) a rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania (výrok II.). Z odôvodnenia rozsudku vyplynulo, že otec maloletého sa návrhom doručeným súdu dňa 16.01.2024 domáhal zverenia maloletého do jeho osobnej starostlivosti a určenia povinnosti matke prispievať na výživu maloletého sumou 150 eur mesačne od podania návrhu. Zároveň žiadal upraviť styk matky s maloletým tak, že matka je oprávnená stýkať sa s maloletým každý párnny týždeň v sobotu od 09:00 hod. do 19:00 hod. a v nedeľu toho istého týždňa od 09:00 hod. do 19:00 hod. tak, že si matka dieťa prevezme v mieste bydliska otca a po skončení styku dieťa odovzdá otcovi v mieste bydliska otca. Dôvodil, že od poslednej úpravy pomerov došlo k zmene podmienok na strane matky, ktoré negatívne vplyvajú na maloletého. Matka mala viacerých partnerov, v roku 2023 bývala na piatich rôznych miestach. Maloletý sa sťažoval, že s matkou bývajú v unimobunke spolu s jej partnerom, cíti sa unavený z neustáleho sťahovania a z rozprávania maloletého identifikuje aj strach zo súčasného partnera matky, ktorý uvádzal, že zabije otca. Maloletý sa sám dožaduje, aby mohol bývať v domácnosti otca. Matka maloletého s návrhom nesúhlasila a žiadala ho zamietnuť. V konaní uviedla, že u otca maloletého bývala od júla 2023 do 15.10.2023. Hádali sa kvôli dieťaťu, pretože každý z nich mal iné nároky na výchovu a vzdelávanie. Nechcela mať s otcom maloletého intímny styk, sledoval ju v detskej izbe a v kúpeľni. Počas hádok jej viackrát povedal, aby si zbalila veci a odišla. S terajším manželom sa zoznámila v novembri 2023, v spoločnej domácnosti bývajú od marca 2024. Matka uznala, že správanie maloletého sa zmenilo odkedy u nich býva dcéra manžela, maloletá G.. Maloletý možno žiarli, pretože doteraz bol jedináčik a zrazu má súrodenca. Skutočnosti spôsobujúce zmenu pomerov, ktoré uvádzal otec, matka nepovažuje za pravdivé, otec ju o uvedených skutočnostiach nikdy neinformoval, hovoril o nich len

na stretnutí u koordinátora. Nikdy ju otec neinformoval ani o tom, že chce podať návrh na zmenu zverenia maloletého. Domnieva sa, že k podaniu jeho návrhu došlo z dôvodu, že si našla partnera, terajšieho manžela. Maloletý sa nikdy nevyjadril, že by chcel ostať len u otca, nikdy sa nesťažoval, že by mu nevyhovovali podmienky, v ktorých teraz bývajú. Má svoju izbu a súkromie podľa potreby. Matka pracuje v základnej škole, ktorú dieťa navštevuje. Maloletý za ňou chodí, prejavuje jej lásku s tým, že mu bude chýbať. Kolízny opatrovník maloletého poukázal na to, že s maloletým boli vykonané opakované pohovory, kedy maloletý menil svoje vyjadrenia na realizáciu styku. Chcel, aby boli zasa rodina, aby sa vrátili s mamou k otcovi do spoločnej domácnosti. Maloletý má vytvorený vzťah k obom rodičom. Matku vyhľadáva v škole každý deň a informuje ju o tom, aký mal deň. Maloletý sa tešil, keď sa rodičia rozhodli žiť spolu, zlom nastal vtedy, keď sa rozišli, čo malo negatívny vplyv na maloletého. Zo správy Základnej školy zo dňa 29.01.2024 vyplýva, že správanie maloletého za posledné obdobie sa rapidne zmenilo, v správaní sa dosť často objavuje klamstvo. Zo správy zo dňa 08.07.2024 vyplýva, že v druhom polroku nastalo v správaní maloletého zlepšenie, avšak naďalej sa objavuje klamstvo. Forma zverenia sa javí ako vhodná, počas ktorej dieťa má rovnomerne uspokojované potreby zo strany oboch rodičov a môžu rovnomerne rozvíjať citové väzby medzi rodičom a maloletým dieťaťom. Kolízny opatrovník po vykonanom dokazovaní žiadal návrh otca zamietnuť. Z vykonaného dokazovania prvoinštančný súd zistil, že rodičovské práva a povinnosti k maloletému boli naposledy upravené rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky č.k. 7P/218/2018-473 zo dňa 11.10.2021 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre č.k. 5CoP/12/2022-703 zo dňa 31.08.2022 s tým, že maloletý bol zverený do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov. Súd mal v konaní preukázané, že od posledného rozhodovania súdu sa situácia na strane otca nezmenila, má naďalej vytvorené vhodné podmienky na starostlivosť o maloletého. Konštatoval, že otcom uvádzaná skutočnosť týkajúca sa zmeny bydliska matky, nadviazania známosti a uzavretia manželstva nie je kvalifikovanou a dostatočnou zmenou, v zmysle ktorej by bolo potrebné zmeniť úpravu práv a povinností k maloletému. Kolízny opatrovník vykonal šetrenie pomerov u matky, z ktorého mal súd preukázané, že matka má vytvorené vhodné podmienky na starostlivosť o maloleté dieťa. Skutočnosť, že otec má výhrady voči bytovým podmienkam matky, ktoré sú iné ako u neho, rovnako nemôže byť kvalifikovanou skutočnosťou na zmenu rozhodnutia. Rozdielnosť nárokov rodičov na bytové podmienky, nie je dôvodom na zmenu zverenia dieťaťa, pretože v čase rozhodovania neboli preukázané nevhodné a nevyhovujúce podmienky na strane matky. Otec pritom ani raz nerozporoval starostlivosť matky o maloletého a jej neschopnosť zabezpečovať výchovu maloletého. Súd poznamenal, že je na rodičoch, aby vedeli spolu komunikovať konštruktívne a vyriešiť situácie týkajúce sa maloletého dieťaťa tak, aby bol zabezpečený a dosiahnutý najlepší záujem maloletého dieťaťa. Právne súd prvej inštancie vec posúdil podľa § 26 Zákona o rodine a § 121 Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“). Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a zákonné ustanovenia dospel súd k záveru, že v čase rozhodovania súdu nedošlo k takej zmene pomerov na strane účastníkov od posledného rozhodovania súdu, ktorá by bola spôsobilá na zmenu úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu. Súd zobral do úvahy všetky faktory, t. j. stabilitu výchovného prostredia vzhľadom na formu starostlivosti, ktorá je rovnaká u každého rodiča, obaja rodičia majú vytvorené vhodné podmienky na starostlivosť o maloleté dieťa, dieťa má vytvorený pozitívny citový vzťah k obom rodičom a je v záujme dieťaťa, aby bolo vychovávané v stabilnom výchovnom prostredí u oboch rodičov. Ostatné námietky, na ktoré poukazoval otec vo vzťahu k manželovi matky, jeho dcéry, bytových podmienok, súd vyhodnotil ako nedôvodné, nespôsobujúce tak závažnú zmenu pomerov, ktorá by odôvodňovala zmenu ostatného rozhodnutia. Forma striedavej starostlivosti reflektuje najlepší záujem dieťaťa mat' oboch rodičov, ktorí sa podieľajú na plnení si rodičovských povinností v zmysle § 28 ods. 1 písm. a) Zákona o rodine v rovnakej miere. Striedavá starostlivosť je v najlepšom záujme maloletého dieťaťa i s poukazom na závery Znaleckého posudku č. 34/2020 v ostatnom konaní znalkyne PhDr. Kataríny Haidovej, z ktorého vyplýva, že obaja rodičia majú rodičovské predpoklady. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti v čase rozhodovania súdu súd považoval za preukázané, že ostatné rozhodnutie súdu vo veci pod sp. zn. 7P/218/2018 vo vzťahu k maloletému dieťaťu je i naďalej v jeho najlepšom záujme. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 52 CMP.

2. Proti tomuto rozsudku súdu prvej inštancie v zákonom určenej lehote podal odvolanie otec maloletého. Je toho názoru, že súd prvej inštancie pochybil v otázke zisťovania pomerov na strane maloletého aj matky, nedostatočne sa vysporiadal s vyjadreniami maloletého, ktorý uviedol, že mu striedavá osobná starostlivosť oboch rodičov nevyhovuje a keď ide k hociktorému rodičovi bolieva ho bruško aj hlava. Maloletý sa opakovane vyjadril, že chce bývať v domácnosti svojho otca, pričom chce mať zabezpečený kontakt s matkou, s čím otec prirodzene súhlasí. Tento názor maloletého sa nemenil,

zostal rovnaký počas celého konania, napriek tomu zo správy kolízneho opatrovníka vyplynulo, že maloleté dieťa mení neustále svoje názory, s týmto záverom sa otec nestotožňuje. Otec sa domnieva, že názoru maloletého nebola v konaní venovaná náležitá pozornosť. Uviedol, že nechcel situáciu medzi rodičmi eskalovať, očakával prirodzené zlepšenie situácie, ktoré však nenastalo. Maloletý síce vyjadril, že chce dať matke šancu na zlepšenie podmienok a aj prístupu voči nemu, ale nestalo sa tak, keďže matka vystavila maloletého ďalším náhlym zmenám. Negatívne zmeny v správaní maloletého sa prejavili práve v období, kedy matka vystavovala maloletého neustálym zmenám, ktorým sa maloletý nestihol adaptovať, menila niekoľkých partnerov a rovnako aj bývanie, do súčasnej domácnosti sa matka presťahovala len po mesiaci známosti so súčasným manželom. Maloletý bol v priebehu týchto udalostí rozrušený a jeho jediným útočiskom bolo stabilné, pokojné a harmonické výchovné prostredie v domácnosti svojho otca. Maloletý sa snažil adaptovať, avšak už krátko po nasťahovaní sa do súčasnej domácnosti matky sa prejavy správania a celkovej pohody začali na maloletom prejavovať negatívne. Súčasné bývanie matky je situované v záhradkárskej oblasti, pričom bývanie matky sa javí pre maloletého nevyhovujúce. Maloletý má strach zo zvierat, bojí sa hmyzu, s čím je v súčasnej domácnosti matky denne konfrontovaný. Sťažoval sa tiež, že mu je zima počas jesenných a zimných mesiacov a v domácnosti matky nie je zabezpečené ticho a pokoj ani pre účel nočného pokoja maloletého. Do domácnosti matky sa presťahovala dcéra manžela matky, s ktorou maloletý nemá vytvorený dobrý vzťah, čo môže súvisieť aj so skutočnosťou, ktorú potvrdila matka, že dcéra jej manžela sa nespráva vhodne voči maloletému, bije ho po hlave, k čomu matka uviedla, že dcéra jej manžela je temperamentnejšej povahy. Otec má za to, že matka bagatelizuje situácie, o ktorých sa zmieňuje maloletý, tak ako tomu bolo aj v prípade situácie, kedy manžel matky držal maloletého pod krkom. Maloletý popisoval danú situáciu otcovi s tým, že ju vnímal negatívne. Matka popisovanú situáciu označila ako „nápravu chrbtice“. Maloletý vníma celkovú situáciu citlivo, pociťuje strach, už v správe základnej školy a rovnako aj v správe H. D. sa uvádza, že sa u maloletého prejavuje neuróza a v záťaži má sklon k impulzívnemu reagovaniu v smere sýtenia subjektívnych potrieb. Z vyjadrení a prejavov správania maloletého sa otec domnieva, že maloletý necíti istotu a bezpečie, ktoré nevyhnutne potrebuje k svojmu harmonickému vývinu. Každý pondelok maloletý plače a uvádza otcovi, že sa nechce vrátiť do domácnosti matky, zároveň doložil aj textovú správu, ktorá mu bola doručená od maloletého o tom, že nechce žiť v C. vo výchovnom prostredí matky. Faktom je, že matka nezabezpečila maloletému počas siedmich rokov stabilný domov a ani pokojné rodinné zázemie. Poukázal tiež na správu Orgánu štátneho stavebného dohľadu č. OcUGbc 05/319/2024 zo dňa 09.08.2024, z ktorej vyplýva, že stavby, v ktorých by mal maloletý bývať spolu s matkou sú postavené a užívané bez príslušných povolení a oprávnení, z čoho je možné vyvodiť záver, že nie sú schválené na bývanie, pričom namietal, že táto zásadná skutočnosť nebola v konaní skúmaná. Súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí len konštatuje, že z tejto správy nevyplýva nevhodnosť užívania na účel bývania. Pokiaľ neboli vydané príslušné rozhodnutia a povolenia k tejto stavbe, podľa názoru otca je potrebné konštatovať, že stavba k dnešnému dňu nie je spôsobilá na bývanie. Snahou otca nie je vylúčiť matku zo života maloletého, pričom zdôraznil, že vidí možnosť širšej úpravy styku s matkou. Poukázal na to, že súd prihliadol na záverečnú správu z poradensko – psychologického procesu CDR Štúrovo zo dňa 31.05.2023 za obdobie od 06.02.2023 do 30.05.2023, ktorá ale nereflektuje aktuálny stav medzi účastníkmi konania a súčasne nereflektuje ani skutočnosť, že rodičia spolu s maloletým absolvovali poradensko – psychologický proces na Referáte poradensko – psychologických služieb Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Zámky, z ktorého bola vypracovaná správa zo dňa 04.07.2024, v rámci ktorej maloletý prezentoval pred svojou matkou želanie, že chce bývať u otca. Otec je toho názoru, že dokáže maloletému vytvoriť pokojné a stabilné výchovné prostredie a zabezpečiť mu riadny a pravidelný kontakt s matkou. Matka počas konania uviedla, že otec jej neuviedol dôvody k zmene pomerov. V minulosti sa však otec obrátil na matku so žiadosťou o riešenie problému maloletého cestou spoločnej návštevy psychológa, ale matka spoluprácu odmietla. V priebehu konania sa situácia zo strany matky mierne zlepšila, avšak otec sa domnieva, že je tomu tak len z dôvodu, že inicioval súdne konanie a prejavy správania maloletého sa zlepšili len z dôvodu, že maloletý očakával, že bude rešpektovaný jeho názor a bude môcť bývať s otcom. Má za to, že rozsudok súdu prvej inštancie nekorešponduje so záujmom a názorom maloletého. Navrhol, aby odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvej inštancie v zmysle jeho návrhu.

3. Kolízny opatrovník v písomnom vyjadrení k odvolaniu otca uviedol, že sa plne pridržiava svojich doterajších vyjadrení a navrhol rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť.

4. Matka maloletého v písomnom vyjadrení k odvolaniu uviedla, že sa s rozsudkom v plnom rozsahu stotožňuje, nakoľko súd sa vo svojom rozhodnutí riadne a podrobne vysporiadal s námietkami a dôvodmi

otca. Zotrvala na svojich vyjadreniach z konania pred súdom prvej inštancie. Má za to, že návrh otca smeruje proti matke a nesleduje záujem maloletého, nakoľko z návrhu otca vyplýva skôr obmedzenie styku matky s maloletým, keď oproti doterajšej úprave navrhol stretávanie maloletého s matkou každý druhý víkend, a aj to bez prespatia. Otec opakovane poukázal na vyjadrenia maloletého, tvrdiac že sa s názorom maloletého súd náležite nevysporiadal. Matka zotrvala na svojom názore, že krátkodobé zmeny nálad a názorov maloletého nemôžu byť základom pre zmenu rozhodnutia o zverení maloletého do starostlivosti otca, pričom podľa jej názoru, vyjadrenia maloletého sú ovplyvňované otcom. Ďalším argumentom otca je údajná neustále sa meniacia situácia na strane matky, namieta tiež skutočnosť, že bývanie matky s maloletým v dome manžela je nevhodné, dom nie je skolaudovaný, problém vidí okrem iného aj v tom, že dieťa príde do kontaktu so zvieratami a s hmyzom. V súvislosti s bývaním matka poukázala na skutočnosť, že má zabezpečené riadne bývanie s vyhovujúcim štandardom, tak ako sa k tomu vyjadril aj kolízny opatrovník pri šetrení pomerov. Má za to, že žiaden z vyššie uvedených argumentov otca nemá vplyv na výchovné prostredie maloletého, pričom nezodpovedá skutočnosti, že by sa s týmito námietkami otca súd nevysporiadal. Naopak súd ich hodnotil a dospel k záveru, že nie sú spôsobilé privodiť zmenu skoršieho rozhodnutia súdu o úprave práv a povinností rodičov k maloletému. Matka sa stotožnila aj so záverom súdu o tom, že nebolo v konaní preukázané ani to, že by matka nezabezpečovala starostlivosť o maloletého a ani to, že by maloletý o matku nejavil záujem, naopak, v konaní bolo preukázané, že maloletý matku vyhľadáva v škole aj v čase, kedy starostlivosť o maloletého zabezpečuje otec. Matka je toho názoru, že striedavá osobná starostlivosť sa riadne realizuje, maloletý si na takúto formu starostlivosti zvykol a jediný, kto narúša stabilitu výchovného prostredia je otec, ktorý neustále hľadá dôvody, pre ktoré by mohol maloletého zo starostlivosti matky odňať. Rovnako považuje matka za správne úvahy súdu o tom, že súd porovnával súčasný stav so stavom, aký tu bol v čase skoršieho rozhodovania súdu a zmenu pomerov zvažoval aj vo vzťahu k skôr vykonanému dokazovaniu. Matka považuje striedavú starostlivosť za vhodnú formu starostlivosti a navrhla napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť.

5. Otec v písomnom vyjadrení k vyjadreniu matky a k vyjadreniu kolízneho opatrovníka uviedol, že sa s uvedenými vyjadreniami nestotožňuje z dôvodov podrobne konkretizovaných v podanom odvolaní. Vyjadril nesúhlas s konaním matky, keď matka odobrala maloletému mobilný telefón, bez ktorého maloletý nemá možnosť kontaktovať sa so svojím otcom, takéto konanie matky považuje za nevhodné a v neprospech maloletého. Má za to, že maloletému tým dáva príklad nevhodného vzorca správania, ktorým maloletému prezentuje, že je nevhodné kontaktovať sa s druhým rodičom vo chvíľach, kedy dieťaťu chýba a rovnako mu tým prezentuje, že kontakt dieťaťa s rodičom, v ktorého domácnosti sa momentálne nenachádza, nie je správny. Uviedol, že zo súčasných vyjadrení maloletého vyplýva, že maloletý už nemá v domácnosti svojej matky zabezpečenú ani len vlastnú posteľ, ale spí spolu s matkou a jej partnerom na matracoch, zrejme na podlahe. Maloletý navštevuje futbalový krúžok dva až tri krát do týždňa, ale matka ho na krúžok nevzala ani raz, z tohto dôvodu navštevuje futbalový krúžok pravidelne len v týždni, kedy je u otca. Eviduje tiež, že v období, kedy je maloletý u matky, nie je riadne pripravený na vyučovanie, nemal uhradený tzv. smartbooks vo výške 12 eur, ktoré za neho musela uhradiť učiteľka, matka neprejavila záujem o úhradu nákladov, preto musel refundovať tieto náklady učiteľke otec. Otec v konaní nespochybňoval skutočnosť, že maloletý vyhľadá svoju matku počas obedy v školskej jedálni, avšak nie je tomu tak počas týždňa, v ktorom zabezpečuje osobnú starostlivosť o maloletého otec, vtedy na obedy v školskej jedálni nechodí, matku nevyhľadáva, ale ide rovno domov, pretože má čerstvý obed doma. Otec opakovane poukázal na to, že súd sa nedostatočne vysporiadal s vyjadreniami maloletého o tom, že mu striedavá osobná starostlivosť nevyhovuje, čo maloletý deklaroval vyjadreniami o tom, že keď ide k hociktorému rodičovi bolieva ho bruško, aj hlava. Pred začatím konania a rovnako počas jeho priebehu opakovane vyjadril, že chce bývať v domácnosti svojho otca, kde sa cíti bezpečne a pokojne. Tento názor maloletého sa nemenil, zostal rovnaký počas celého konania dlhodobo a ako vyplýva aj z textových správ, ktoré boli otcovi doručené, tento názor maloletého pretrváva do dnešného dňa. Návrh otca na úpravu styku s matkou bol návrhom, ktorý bolo možné modifikovať, avšak otec vychádzal najmä z vyjadrení maloletého, ktorý v domácnosti svojej matky nechce prespávať. Otec sa nebráni a ani sa nebránil možnostiam širšieho kontaktu s matkou, avšak je toho názoru, že je potrebné prihliadať aj na názor maloletého, ktorý prejavuje nevoľu pokiaľ ide o prespávanie v súčasnom domácom prostredí matky, v ktorom aktuálne nemá k dispozícii ani vlastnú izbu a ani vlastnú posteľ. Opätovne uviedol, že prejavy správania maloletého sa zlepšili len z dôvodu, že maloletý očakával, že bude rešpektovaný jeho názor a bude môcť bývať s otcom. Otec nikdy netvrdil, že by nerešpektoval matku v živote maloletého a nikdy ani netvrdil, že maloletý nemá matku rád, preto bol otvorený diskusii pokiaľ ide o úpravu styku matky a maloletého, ale ako rodič nepovažuje konanie matky za zodpovedné. Považuje za pochopiteľné,

že ho znepokojuje celá situácia, najmä pokiaľ nadobudol vedomosť o prebiehajúcom exekučnom konaní voči manželovi matky u súdnej exekútorky JUDr. Ivety Tóth Ailerovej vedenom pod číslom konania 402EX 407/24, ktorá na liste vlastníctva č. XXXX zriadila dňa 21.10.2024 k nehnuteľnosti, v ktorej v súčasnosti býva matka spolu s maloletým exekučné záložné právo. Otec vyjadril obavy z danej situácie, ktorej je vystavený aj maloletý, nakoľko matka spočiatku uvádzala, že jej manžel je podnikateľom, no neskôr bolo zistené, že je nezamestnaný a jediným zdrojom príjmu v domácnosti je príjem matky. Otec opätovne vyjadril obavu o bývanie maloletého, ktoré je postavené bez potrebného povolenia, z čoho je možné vyvodiť záver, že nie je schválené na bývanie, pričom táto zásadná skutočnosť nebola v konaní skúmaná, ako ani skutočnosť, či takáto stavba nie je nebezpečná. Otec je pripravený maloletému vzhľadom na súčasnú situáciu matky poskytnúť stabilnejšie a pokojnejšie výchovné prostredie. Otec je toho názoru, že súd prvej inštancie pochybil, pokiaľ sa s vyššie uvedenými skutočnosťami nevysporiadal a opätovne navrhol, aby súd napadnutý rozsudok zmenil a návrhu otca vyhovel.

6. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie podala včas oprávnená osoba (§ 359, § 362 ods. 2 CSP a § 7 ods. 1 CMP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 355 ods. 1 CSP), postupom bez nariadenia ústneho odvolacieho pojednávania preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie mu predchádzajúce bez ohľadu na rozsah a dôvody odvolania (§ 65 a § 66 CMP) a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je vecne správny.

7. Predmetom konania vedeného na súde prvej inštancie pod sp. zn. 16P/4/2024 je zmena úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému A. B., nar. XX.XX.XXXX, na základe návrhu otca maloletého, ktorý žiadal zveriť maloleté dieťa do svojej osobnej starostlivosti a matke určiť výživné sumou 150 eur mesačne od podania návrhu. Zároveň žiadal upraviť styk matky s maloletým tak, že matka je oprávnená stykať sa s maloletým každý párnny týždeň v sobotu od 09:00 hod. do 19:00 hod. a v nedeľu toho istého týždňa od 09:00 hod. do 19:00 hod. tak, že si matka dieťa prevezme v mieste bydliska otca a po skončení styku dieťa odovzdá otcovi v mieste bydliska otca.

8. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu a rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorým návrh otca zamietol.

9. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku ako aj celého obsahu spisového materiálu dospel k záveru, že súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu potrebnom na zistenie skutočného stavu rozhodného pre posúdenie dôvodnosti návrhu otca na zmenu úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu a vec i správne právne posúdil, pričom svoje rozhodnutie aj dostatočne a logicky zdôvodnil. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje so skutkovými zisteniami a právnymi závermi súdu prvej inštancie obsiahnutými v odôvodnení napadnutého rozsudku, ktoré považuje za správne (§ 387 ods.2 CSP). Ani s prihliadnutím na odvolaciu argumentáciu otca maloletého odvolací súd nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov prvoinštančného súdu odchýliť, keďže odvolateľ v odvolaní neuviedol žiadne také relevantné skutočnosti, ktoré by boli spôsobilé privodiť zmenu odvolaním napadnutého rozsudku. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku a vzhľadom k odvolacím námietkam otca odvolací súd uvádza iba nasledovné:

10. Obsahom rodičovských práv a povinností je predovšetkým právo vychovávať maloleté deti. Právom oboch rodičov je v zásade rovnakou mierou sa o dieťa starať a podieľať sa na jeho výchove, s čím korešponduje i právo samotného dieťaťa na starostlivosť oboch rodičov. V danom prípade sa v zmysle rozsudku Okresného súdu Nové Zámky č.k. 7P/218/2018-473 zo dňa 11.10.2021 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre, č.k. 5CoP/12/2022-703 zo dňa 31.08.2022 realizuje striedavá osobná starostlivosť u maloletého ktorú otec navrhol zmeniť a zveriť maloletého do jeho osobnej starostlivosti, nakoľko od poslednej úpravy došlo k zmene pomerov na strane matky, ktoré negatívne vplývajú na maloletého a striedavá osobná starostlivosť nie je jeho v záujme. Z odvolacích námietok otca, ako aj samotného konania je odvolaciemu súdu zrejmé, že otec predovšetkým namieta nevhodnosť domácnosti matky ako výchovného prostredia pre maloletého, kde sa maloletý necíti bezpečne a je dôvodom jeho prejavov neurózy. Skutočnosť, že maloletý má u matky iné bytové podmienky ako u otca, nemôže byť kvalifikovanou skutočnosťou na zmenu rozhodnutia. V čase rozhodovania neboli preukázané nevhodné a nevyhovujúce podmienky na strane matky. Kolízny opatrovník vykonal šetrenie pomerov u matky, z ktorého mal súd preukázané, že matka má vytvorené vhodné podmienky na starostlivosť o maloleté dieťa. Keďže súd rozhodoval o otázkach osobnej starostlivosti rodičov k maloletému, pristúpil tiež k zisťovaniu názoru maloletého formou priameho vypočutia súdom na

pojednávani konanom dňa 08.07.2024. Pohovorom s maloletým zisťoval vzťah maloletého k obom rodičom a jeho pohľad na pobyt v domácnosti otca i matky z čoho jednoznačne vyplynulo, že maloletý má rád oboch rodičov, vyhľadáva matku v škole, ktorá tam pracuje, niekedy za ňou chodí aj každý deň, keď je striedavo u jedného z rodičov, chýba mu ten druhý, preferuje spoločné spolužitie. Z kolíznym opatrovníkom vykonaných pohovorov s maloletým mal súd preukázané, že maloletý neustále menil svoje vyjadrenia na realizáciu styku, raz chcel byť s matkou, raz s otcom a naposledy uviedol, že mu vyhovuje striedavá starostlivosť, že chce dať šancu matke. Pokiaľ otec namietal, že pri rozhodovaní veci súd neprihliadol na názor maloletého, odvolací súd mu nedal za pravdu. I keď rozhodnutie nekopíruje presne pranie maloletého vyjadrené v konaní, uvedená skutočnosť neznamená, že rozhodnutie treba považovať za nesprávne. Hľadanie najlepšieho záujmu maloletého dieťaťa nemá byť redukované len na samotné zistenie a kopírovanie vôle alebo predstavy maloletého, ale jeho názor má byť zohľadnený, ako jeden z relevantných faktorov pri rozhodovaní. Súd v danom prípade bral do úvahy všetky relevantné okolnosti, okrem iných i rozumovú a emocionálnu vyspelosť maloletého, jeho vek či mieru objektivity jeho postoja a nezistil žiadne skutočnosti svedčiace proti striedavej osobnej starostlivosti rovným dielom zo strany každého rodiča. Ako vyplýva z odôvodnenia napadnutého rozsudku, súd prvej inštancie mal z vykonaného dokazovania preukázané, že obaja rodičia sú spôsobilí vychovávať maloleté dieťa a zároveň obaja rodičia majú záujem osobne sa o dieťa starať. Odvolací súd rovnako ako súd prvej inštancie nevzhladol žiadne dôvody na zmenu starostlivosti o maloletého. Súdny majú a musia využívať prostriedky dané zákonom o rodine sledujúc najlepší záujem dieťaťa, ktorý je daný rovnocennou formou starostlivosti o maloletého, ak sú rodičia rodičovsky spôsobilí realizovať striedavú osobnú starostlivosť o dieťa. V danom prípade nebola zistená a preukázaná taká podstatná zmena pomerov na strane matky ani maloletého, ktorá by odôvodňovala zmenu zverenia maloletého.

11. Vzhľadom k všetkým vyššie uvedeným skutočnostiam preto odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá na ich náhradu nárok.

12. Uvedený rozsudok bol v senáte prijatý pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP). Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).